

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

III. Qualiter post obitum Iuditæ sororis Imperatoris ad ipsius Curiam
venerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

regrinorum illic construxit; hocque primum sua devotionis munus de thesauro bona voluntatis Christo obtulit. Sic bona arbor fructum plurimum germinatura in florem erupit, & quasi primicias agri sui ad altare veri sacerdotis detulit, ut cētu plumb in hoc seculo, & futuro vitam aeternam reciperet. Bo. Matth. 19. num planè initium, quod finis est optimus subsecutus.

*Qualiter S. Otto post obitum Iudita & sororis
Henrici IV. Ratisbonam demum ad
Curiam Imperatoris venerit.*

CAPVT TERTIVM.

Post obitum ergo venerabilis Dominae Iuditz, ad Ebbo. Teutonicas reuersus regiones, Ratisbonā adiit; Redit in Germaniam. vbi Canonicis in seruitio Christi adhaerens reue- rendi habitus modestia ac probabilis vita disci- plina cunctis amori & exemplo fuit. Illo tempore Abbatissa de: * in inferiori monasterio magna opinio[n]is, vt pote neptis Henrici Imperatoris, & Virtutum operatrix habebatur; qua[us] Niderimus sic. cernens personae & morum eius elegantiam, audiensque ma- gni consilij virum, sine mora eum aduocans, vt alterum Io- seph rerum suarum totiusque domus dispensatorem consti- tuit: at ille solita grauitate & industria fidelis grauitate gubernabat omnia.

Interea Henricus Imperator quoddam de Principalibus festis Ratisbona celebraturus, ad neptem suam Abbatissam diuertit: in cuius obsequio videns tantæ au[er]oritatis & reue- rentia virum, mirari ac delectari ceperit sagacitate animi eius; conuersusque ad cognatam, ait; Opportunum est, soror, cun- quis in hoc festo amicis suis soliantibus, & te mihi aliquod charitatis obsequium ob consanguinitatis vinculum impen- dere. Qua humiliter respondente; iube quod vis, Domine, mi- tissa S. Otheg. Rex, non enim fas est, vt auertam faciem tuam. Imperator nem. subiunxit. Nihil aliud peto, nisi Capellanum tuum, Domi-

num

num Ottonem, spiritu sapientiae plenum. Talem enim virum
Respublica nostra habet necessarium. Quo audito, Abbatissa,
licet fidelissimi sui auriculari juxgrè ferret abscessum, Impera-
toriae tamen maiestati contraire non potuit. Et aduocans eum,
debitasq; ministerij sui gratias exsolvens, non sine lacrymis
pium amorem testantibus, Principi assignauit.

S. Otto adscitur in An-
lam Imp.

* *Aulam.*

* *Secretarium.*

Fecit Cancella-

rius.

Asumptus itaque, Dei nutu, in * curtem regiam vir
tutius industriae & religionis, ita sibi prudentissimum Impera-
torem nobilitate morum & fidei pietate deuinxit, vt eum
quasi unicum amplectens filium * Secretalem intimum &
custodem capitis sui poneret cunctis diebus. Nam & Cancel-
larium eum fecit, & quæcunque preciosa, vel cariora in Palat-
io habuit, eius fidei commisit. Hoc modo seruus Dei Vdal-
ricus pium Ottonem in Curtem regiam accepisse ferebatur. A-
lij vero dicunt, cum liberalibus imbutum disciplinis primò
ad Abbatem VVurtzeburgensis Cenobij Henricum venisse,
& post modicum, eundem Henricum, Dei nutu, in Polonia
Archiepiscopatus apicem concendisse, cui ipsum fidelissimo
adhæsisse famulatu testantur, & mirabili strenuitate ac sapi-
entia in breui per totam regionem diuulgatum tam ab Archi-
episcopo, quam à venerabili Iudita imperiali aulae assigna-
tum.

De constructione Spirensis Ecclesie; & qualis-
ter Imperator eidem operi S. Otto-
nem præfecerit.

CAPUT QVARTVM.

Ebo.
Henr. Imp ad-
scit Spirensi
Ecclesiam.

O tempore glorioissimus Imperator Henricus
magnum illud, & admirabile Spirensis Ecclesie
ædificium ob venerationem perpetuae Virginis
MARIAE, cuius specialis alumnus fuit regali ma-
gnificentia exstribebat. Sed Magistri operis fraudulenter, &
suscitatore Dei agentes, magnam pecunia quantitatem suis
vibus